

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Ing. R. K.**, zast. Mgr. Kateřinou Buďveselovou, MBA, advokátkou se sídlem Svobodova 135/5, Praha 2, proti žalované: **Česká národní banka**, se sídlem Na Příkopě 864/28, Praha 1, proti rozhodnutí bankovní rady žalované ze dne 28. 8. 2014, čj. 2014/32388/CNB/110, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2018, čj. 5 A 175/2014-37, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně požádala žalovanou o poskytnutí informací v oblasti dohledu nad kapitálovým trhem týkající se žalobkyně a společností Tangens Finance, s. r. o. Žalovaná informace částečně poskytla a částečně žádost odmítla s odkazem na § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), a § 26 zákona č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu (dále jen „zákon o dohledu“), neboť tyto informace jsou kryty zákonnou povinností mlčenlivosti žalované.

[2] Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí rozklad, který bankovní rada žalované zamítla. Žalobě proti rozhodnutí o rozkladu vyhověl Městský soud v Praze napadeným rozsudkem, rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Městský soud neuložil žalované přímo informace poskytnout, neboť považoval rozhodnutí částečně za nepřezkoumatelné. Rozhodnutí proto zrušil a zavázal žalovanou, aby v dalším řízení aplikovala § 11 odst. 3 informačního zákona a § 26 odst. 1 zákona o dohledu v souladu s jejich interpretací městským soudem, posoudila povahu požadovaných informací jednotlivě nikoliv v celku a zohlednila, že žalobkyně prostřednictvím žádosti realizuje své základní lidské právo na informační sebeurčení.

[3] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, ve které současně žádala o přiznání odkladného účinku. Uvedla, že je vázána právním názorem městského soudu, který vyložil § 26 odst. 1 zákona o dohledu tak, že se povinnost mlčenlivosti vztahuje pouze na zaměstnance žalované a nikoliv na žalovanou jako správní orgán. Zároveň městský soud dospěl k závěru, že kyperský orgán dohledu nad kapitálovými trhy nelze považovat za třetí osobu ve smyslu informačního zákona. Tento právní názor je v rozporu s téměř 15 letou praxí stěžovatelky, vylučuje v případě žalobkyně aplikovat § 11 odst. 3 informačního zákona a jeho přijetí znamená, že stěžovatelka je povinná žalobkyni požadované informace poskytnout. Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelky by z přezkumu napadeného rozsudku učinil záležitost čistě akademickou, protože poskytnutí

informace by v případě zrušujícího rozsudku NSS nešlo vrátit. Tato hrozba představuje podle stěžovatelky nepoměrně větší újmu, než která může vzniknout žalobkyni. Té totiž hrozí pouze to, že jí požadována informace bude poskytnuta později. Současně přiznáním odkladného účinku nevznikne újma třetím osobám.

[4] Žalobkyně ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že s ním nesouhlasí. Řízení před stěžovatelkou trvalo více než půl roku a před městským soudem více než tři roky. Tvrzení stěžovatelky, že výklad městského soudu je v rozporu s její dlouhodobou ustálenou praxí, není důvodem pro přiznání odkladného účinku. Z tvrzení stěžovatelky není zřejmé, jaká újma jí hrozí, a spíše se zdá, že pouze nesouhlasí se závěry rozsudku městského soudu, který její dosavadní praxi shledal nezákonnou.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. (i) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a (ii) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že v jejím případě jsou tyto podmínky naplněny.

[6] NSS nejdříve posuzoval podmínku výrazného nepoměru v újmě na obou stranách sporu, tj. zda splnění povinností vyplývajících pro stěžovatelku z napadeného rozsudku pro ni představuje nepoměrně větší újmu než nevýhoda plynoucí z dočasného odložení tohoto rozsudku pro žalobkyni. Podstatu tvrzené újmy stěžovatelka spatřuje v tom, že pokud by informaci poskytla a NSS by napadený rozsudek městského soudu zrušil, nebylo by možné poskytnuté informace vzít zpět. Nejvyšší správní soud považuje tuto námitku za opodstatněnou. Předmětem řízení o kasační stížnosti je totiž mj. otázka, zda stěžovatelka měla požadované informace poskytnout v režimu informačního zákona, či nikoliv, resp. zda tuto otázku správně posoudil městský soud. Pokud by NSS vyřešil právní otázku ve prospěch stěžovatelky, tj. napadený rozsudek městského soudu by zrušil a tím zbavil stěžovatelku povinnosti poskytnout vyžádané informace, šlo by skutečně o úspěch ryze akademický, neboť informace by mezitím již byly poskytnuty. Naproti tomu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže za této situace představovat újmu na právech žalobkyně, neboť pokud NSS shledá, že kasační stížnost je nedůvodná, poskytnutí informací se z jejího pohledu pouze odloží na pozdější dobu.

[7] NSS dále posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zkoumal přitom, zda existuje důležitý veřejný zájem, s nímž by bylo přiznání odkladného účinku v rozporu, a dospěl k závěru, že tomu tak není. Stěžovatelka ve svém návrhu správně poukázala na skutečnost, že sice obecně existuje veřejný zájem na poskytování informací, nicméně v projednávané věci tento obecný veřejný zájem soupeří s jiným důležitým veřejným zájmem, kterým je ochrana údajů předávaných v rámci spolupráce orgánů dohledu v zemích Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru. Srovná-li NSS tyto dva veřejné zájmy, dospívá k závěru, že ochraně údajů je v tomto případě nutno dát dočasně přednost právě s ohledem na nezvratné následky, které by nastaly v případě, kdyby NSS účinky napadeného rozsudku neodložil. Je-li ve věci samé spor mj. o to, zda stěžovatelka má, či nemá informace poskytnout, je namíste chránit tyto údaje do doby, než NSS rozhodne ve věci samé.

pokračování

[8] Soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[9] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti NSS nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu